

سهو ده گرامی

مه

سوره فرقان ۲۲ آية

شَرْكَانِي شَرِيكَانِي شَارِيكَانِي شَرِيكَانِي

۵
اچای نه ، از کمک به سیوا میان آن چنان
کامیاب می کردید که دیگر وقتی بروای کارهای
نحو و سیبوده نداشت و بیوسته می کوشید در
خود روح اطمانت از خدا ، و بر همین از گناه و
خدت به انسجام بیافرمید ، و از همه این
کارها لذت عجیب می برد اما امروز سر اشر
دوری از حسوب و تعالیم پیامبران ، سرای
گذراندن وقت به داستان های دروغین و سر
گذشت های بی اساس ، که راشده «همال
نویسندگان» خرفه ای است پنهان می برد ، و
سرمهای عمر را در مروری مکار می برد که اصلا
پارده سدارد سکردم از برخی از ساری ها که
دشمن حان انسان است و روح سمعت و درستگی و
شهوات را در انسان ها زنده می کند .

روح سبکی و درستگی در حاممه
انسانی به شدت نفوذ کرده است **۱۷** تا که
دستگاه های مخابرانی و افکار مخصوصی جهان
دست مددت هم داده اند تا رد و خورد و
انسانی را که ما بوسکه حار هم امداده اند
و آهک نایوکردن سکردم را دارید ، در
صفحه **ثلویه** من شان **۱۸** داشاگران سر
از شکست دماغ و پیشانی و چاده و دسدان
طرف ، لذت سرت و در این راه مبلغی راه خرج
کند ، بر این شرکتگران صور صرف سرمایه
گرا انسانی عمر در این مراحل از زندگی است
چه سپهک سروده است

دامن کشان به قصد پیری روانه ایم
هر دم خدکنگ تیر بلارا شانه ایم

۱۷ شماره ۱۱ سال ۱۵

و کافی اورا به این عنوان معربی می کند : «
هل مستکم بالاعرض احتمالاً الدین سل
سعیم في الحياة الدنيا و هم يحسون بهم
حسبيون سعماً » **۱۹** آبا شمارا به ربانکارون
اعواه از سلطکار و کوشش آنها در این جهان
کشانی مستند کنکار و کوشش آنها در این جهان
می شنجه گردیده و نفع شده است . و آنان
چهارمین گشته که کارگر و تجارت بر سودی
انجام می دهند .

مر عمل که بازدهی در سرای دیگر
داشته باشد ، مطلع است خوب و سیکولی
هر عطی که فائد هر نوع پارده اخیری باشد .
قرآن مجید ب لطف «**هل سعیم** » تعبیر
آورده است .

اسعاج سعیان لبی و سیبوده و با
اشغال عتکارهای لغو ، از پنهان اعماقی است
که هر چیزی بودی شاد و هر اتفاق سرمایه
گران ای عمر ، سیمه سبکی عاد انسان
می خواهد .

امروز ستر در فضای روح خلاه
و سلسلکی را انسان می آند ملاشی آن انجیج
ورشکستگی انسان در جهان ما اشلاف پویا می
گردد و انسان معرفی از شاخه ای می برد و
آن انسان لغی خسرو «**ستر در زیان و حصار**
کدام عشق اورا بر طرف می کند . از گذشته
آن خلاه از طرق تنبیبات و توجہ به خدا و
تعالیم الهی برمی شد از دور گفت ساز ، از

۱- سوره کهف آیه ۱۵۴

۲۲۵

۲۲ . . . إِذَا هُوَ بِاللَّهِ مُرْوَى كَرَاما
«**هنگامی که می سخن لخواه ما کار**
سیبوده روپروردید ، بزرگوارانه می گذرند و
خود را آلوده می شاید .
افراد بستر ، سرمایه های گواکون
و مختلفی آفریده شده اند که می توانند
و سیله **۱۸** نهایا در این جهان تجارت ساید .
گروهی تمام سرمایه های مسادی و
عصی خود را در می تحمیل مقام و منصب
مال و نبوت فرار می دهند و همیزی جز این
کالای رود کدر و فنا پذیر ندارند .
از سلط سلط قرآن چنین بازگرایی

که از استعدادهای سرشان و موهاب البهی
جه عمارت جزی نمی بند و تسبیحهای
زندگی در جهان دیگر نوشته ای را فکر نمی کند
مکتب اسلام ۲۲۴

هزار عاشقانه ای دور نشد ، و سپرده شد
شود ، لغو من گویند .

سایر این فصل و افسانه های دروغین
که هرچنوع آموزشگی ندارند ، و با سخنان
فسح و رست که حاکی از دنیات ویسی است
لعله شعره دیگر نشود .

قرآن سبید روی اعراض از قطب طور
روشن سکنه گردید و می درماید :

والذين هم عن اللهو محظيون ۲
اسانی که از کار و سخن لعله ایرانی تمايزید
و در حالی دیگر من فرماید : " و اذا سمعوا
اللهم اعرضوا عنہ " ۳ هنگامی که کلام لعله
بختونه از آن اعراض می گرد " .

غداونه رسنگی بهشتان را چنین
توصیف می کند که لا یعنی فیها لفوا ولا
کیان ۴ ۴ در آینه سخن لفزو دروغ
نمی بینیم .

این برای تکمیل مطالب به سخنان
از زندگانی که برآوردن موضوع سخت باوارد شده
است اشاره می کنم :

(زبان اسرگرامی وارد محدث شده) ۵
در این آید ، اعراض کفر لعله ایانی و مطالعات
گروهی دور نکنن از خلقدن دادنیسا سربر میود :
های بزرگ خدا عرفی شده است لفظ الاعلان علوه ایل غلبه ؟ ۶
مدایم لخو جست ؟ ۷

بنده در صفحه ۶۹

- ۲- سوره سموتون آیه ۳
۳- سوره فیض آیه ۵۵
۴- سوره تابع آیه ۳۵

حای سی موس که من وادی گشائ
در حواب عقلتم و بستان چرانه ایم
طلل و حمل نکفت دلا ، کاروان عمر
ماهیمان ملک خور و حواب و حانه ایم
امروز زنده ایم در این جم لاصرم
فردا بدینش بیرون جوان چون مسامه ایم
جدی فعل مکنندی در چند کشورهای
بسطاشی رد و سوالت شن تانه روز تمام
روید و برج خوار گیرد و آرا براند بدون اینکه
خواهد و با اسراحت کند در همان موقع
برشکان ایران اهلام حظر کردند که این حواب
در هر مساعدة ای که می دهد ، نفس از هر
حود را از دست می دهد ، و در هر ساخته ای
محسی از عمر خود را می کاهد ولی به معنون
گشای سروف " آیه الله به حاشی سرسخ
درسان است اندرونی های برشکان سلطانی سرمهد
و او سرگوش به سخنان حکیمه برخواهی از
بداء جسی نگذشت که سراسجام درست کی از
اسدادیوم های ایندن درحالی که متغیر طلبی
بود از بالای نوجوانه نشل سرمهن گردید و
درست .

در این آید ، اعراض کفر لعله ایانی و مطالعات
گروهی دور نکنن از خلقدن دادنیسا سربر میود :
های بزرگ خدا عرفی شده است لفظ الاعلان علوه ایل غلبه ؟ ۶
مدایم لخو جست ؟ ۷
لعله در لخت ، مدادی گشتنگ
و مرغان هوارا می گویند که بدون مکر و
آن دینه من می بعدم و مدهمن حامت بظاهر
سخن که بمسئل و آندینه منکی سوده و از
مكتب اسلام

آیا صحیح است به داشتن سرایان گوش فرا
دهم؟ فرمود هر کس سخن کم را گوش فرا

بعینه: بیهوده تبریز

این مرد به انساب عرب و اصالتی‌های دوران دهد به حکم این است که اورا می‌برستد زیرا
حاصلیت احاطه کامل ندارد. به این فرمود: هرگاه گوینده از خدا سخن سکوند در این موقع
دای علم لایقر من حبیله ولافع من علیمه: خدار ایرستش کرده است و اگر از شیطان سخن
این علمی است که دنائی آن مسخری را سکوند اورا برستیده است.^۴

متوجه انسان می‌شود و آگاهی از آن مفید و سایر این گوش فرادادن به سخنان
بهبوده بمنادارهای خطرباک است، که توکوئی
سودمند نمی‌شند.^۵

۲- مردی از صفت صادق (ع) بیهوده گوینده آن را می‌برستد.

۵- اصول کافی ج ۱ ص ۳۲
ع- من افسوس ای عالم قد عبده فان نطق عن الله فقد عبدالله و ان نطق
عن المحس و قد عبد الپیغمبر نبیة الصحاری ج ۲ ماده عبد ص ۱۲۵ این
حدیث را محدثان اسلامی از سلی و شیعه بقل کردند

مقاله «بیهوده ای از مائید» را اصلاح آنیت

پس از استخاره شد و محله خمینی از خواندنگان در مورد مقاله "بیهود را
بیارطایید" از ما بوضیح خواسته‌اند. لطفاً مقاله مربور را در صفحه ۴۱ طریق زیر
اصلاح کنید

"در تصوری که جمع سرات تما ۴۱ باشد خویا حال تما، بروزگار را شکر
کنید و اگر جمع سرات بیشتر از ۴۱ باشد حوشوت باشید و هرگاه جمع سرات شما کمتر
از ۴۰ باشد، مناسعه تما ریاضکار هستید و بکوشید و خود را اصلاح کنید."